

Pro Malou Lenku

Jaromír Nohavica

- Ami** **D⁷**
1. Jak mi tak docházejí síly,
G **G/F#** **Emi**
já pod jazykem cítím síru,
Ami **D⁷** **G**
víru, ztrácím víru a to mě míchá,
Ami **D⁷**
minomety reflektorů střílí,
G **G/F#** **Emi**
jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami **D⁷** **G**
kdekdo mě skolí a to mě bolí, u srdce píchá.

3. Má malá Lenko, co teď děláš,
chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žeš' nás měla,
to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu
dáváme kvinde.

Ami **D⁷**
R: Rána jsou smutnější než večer,
G **G/F#** **Emi**
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami **D⁷** **G**
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami **D⁷**
rána jsou smutnější než večer,
G **G/F#** **Emi**
na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami **D⁷** **G**
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami **D⁷** **G** **G/F#** **Emi**
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami **D⁷** **G**
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami **D⁷** **G** **Emi** **Ami** **D⁷** **G** **Ami** **D⁷** **G** **Emi** **Ami** **D⁷** **G**
tú tú tú...

2. Jak říká kamarád Pepa:
„Co po mně chcete, slečno z první řady?
Vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá,
když mi řekla to, co mi řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.“

R: